

Ezekijin navještaj Pashe

*Ključni stih: "Potom
Ezekija poruči svim
Izraelcima i
Judejcima pa napisu
i pisma Efrajimovu i
Manašeovu plemenu
da dođu u JAHVIN
dom u Jeruzalem da
proslave Pashu
JAHVI, Izraelovu
Bogu."*

2.Ljetopisa 30: 1

*Izabrani tekstovi:
2.Ljetopisa 30: 1-27*

2-17) Dakle, prema Zakonu, Izraelci su bili očišćeni kako bi mogli pravilno održavati blagdan.—2.Mojsijeva 12: 15-20

Onda su stali klati pashu četrnaestoga dana drugoga mjeseca, a svećenici i leviti postidjeli se i, posvetivši se, počeli unositi paljenice u JAHVIN dom. Stali su na svoje mjesto po pravilu, po Zakonu Mojsija, čovjeka Božeg; svećenici su škropili krvlju primajući je iz ruku levita. Kako ih bijaše mnogo u zboru koji se nisu posvetili, leviti

Kralj Ezekija započeo je svoju vladavinu u Judeji u dobi od dvadeset i pet godina. Na početku svoje vladavine, kako je potvrđeno u našem ključnom stihu, pozvao je sve Izraelce u Jeruzalem kako bi obilježili Pashu, koja je dugo bila zanemarena.

Opći vjerski nered bio je takav da se ovo obavezno godišnje slavlje dugo nije održavalo u narodu prema uputama Zakona. Stoga je kralj Ezekija ukazao da ga treba ponovno uspostaviti, uz odgovarajuće pripreme za čišćenje naroda. (2.Ljetopisa 30:

su klali pashalne jaganjce za sve koji nisu bili čisti, da bi ih posvetili JAHVI.“—2.Ljetopisa 30: 15-17

Ovi velikodušni postupci kralja Ezekije odražavaju njegovu vlastitu vjeru u Boga i njegovu želju da osigura da prinesene žrtve budu obilne i ugodne Gospodinu. Leviti i svećenici pohvalili su narod zbog njihove spremnosti da pronađu Gospodina i sudjeluju u gozbi i žrtvama. (vss. 25-27) Ovo priznanje vjerskih vođa dodatno pojačava ideju jedinstva i suradnje u bogoslužju. Oživljavanje prave religije koje je započeo Ezekija nije završilo Pashom. Osim toga, ispunilo je ljude revnošću za istinsko štovanje Gospodina, da budu darežljivi u potpori svećenicima kao i levitima, što je dovelo do snažnog pokreta protiv svakog oblika idolopoklonstva diljem Judeje.—2.Ljetopisa 31: 1-6

Slijedom toga, došlo je do općeg razaranja idola u zemlji i rušenja uzvišica koje su bile posvećene razuzdanom štovanju Baala. Rezultat ovog ispravnog okretanja naroda Gospodinu donio je njima i njihovom kralju velike zemaljske blagoslove, u skladu s Božjim savezom sklopljenim s tim narodom. Kralj se silno obogatio, a i narod, tako da njihove desetine i prinosi Gospodinu nisu bili dovoljni samo za opskrbu svećenika i levita, već i daleko iznad toga, tako da su se morale graditi skladišta kako bi se primio porast.—2.Ljetopisa 32: 27-30

Teme pokajanja, obnove i oživljavanja u ovoj pri povijesti provlače se cijelom Biblijom i upućuju na blagoslove koje će čovječanstvo iskusiti tijekom nadolazećeg kraljevstva pravednosti. Kako bismo li trebali biti zahvalni za djelo koje će se izvršiti tijekom “vremena uspostave svega što obeća Bog na usta svetih proroka svojih odvijeka.“—Djela apostolska 3: 19-25 ■